

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. november 2013 — Bundesrepublik Deutschland mod Kaveh Puid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-4/11) ⁽¹⁾

(Asyl — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 4 — forordning (EF) nr. 343/2003 — artikel 3, stk. 1 og 2 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne — artikel 6-12 — kriterier til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig — artikel 13 — opsamlingsbestemmelse)

(2014/C 9/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundesrepublik Deutschland

Sagsøgt: Kaveh Puid

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hessischer Verwaltungsgerichtshof — fortolkning af artikel 3, stk. 2, første punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 50, s. 1) — forpligtelse for en medlemsstat til at overtage behandlingen af en asylansøgning

på grundlag af artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 343/2003 i tilfælde af risiko for, at den medlemsstat, der er ansvarlig for ansøgningen i henhold til de i den nævnte forordning fastsatte kriterier, tilsidesætter ansøgerens grundlæggende rettigheder og/eller undlader at anvende de minimumsstandarder, de er fastsat i direktiv 2003/9/EF og 2005/85/EF

Konklusion

Når medlemsstaterne ikke kan være uvidende om, at de systemmæssige mangler ved asylproceduren og modtagelsesforholdene for asylansøgere i den medlemsstat, der oprindeligt er ansvarlig efter kriterierne i kapitel III i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne, giver alvorlig grund til at antage, at den pågældende asylansøger vil blive udsat for en reel risiko for at blive undergivet umenneskelig eller nedværdigende behandling som omhandlet i artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve — har den medlemsstat, som gennemfører proceduren til afgørelse af den ansvarlige medlemsstat, pligt til ikke at overføre asylansøgeren til den oprindeligt ansvarlige medlemsstat og til, med forbehold af udøvelsen af muligheden for selv at behandle ansøgningen, at fortsætte gennemgangen af kriterierne i nævnte kapitel med henblik på at fastslå, om en anden medlemsstat kan udpeges som ansvarlig i medfør af et af disse kriterier eller, hvis dette ikke er muligt, samme forordnings artikel 13.

I en sådan situation indebærer den omstændighed, at det er umuligt at overføre en asylansøger til den medlemsstat, der oprindeligt er ansvarlig, derimod ikke i sig selv, at den medlemsstat, som gennemfører proceduren til afgørelse af den ansvarlige medlemsstat, har pligt til selv at behandle asylansøgningen på grundlag af artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 343/2003.

(¹) EUT C 95 af 26.3.2011.